

Dawid Wojtalewicz Jakub Słomkowski Agnieszka Sztejerwald

TIME NEW ROMAN

Agata Nowosielska – kuratorka grupy.

Time New Roman to nowy kolektyw na mapie trójmiejskiej sceny artystycznej. Czas nowej opowieści, nowej narracji. Jest to narracja, na którą składają się doświadczenia każdego z artystów, ich próby i błędy, ich poszukiwania. Potrafią oni - każdy z osobna - przekonać do swojej sztuki, ponieważ pomimo młodego wieku są już dojrzałymi twórcami. To opowieść grupy artystów dotycząca emocji, wędrówki, muzyki, materii, ekspresji, lęków.

Times New Roman is a new collective on the Tri-City artistic scene. The time of new storytelling, a new narrative. It is the type of narration that consists of each artist's experience, their attempts and mistakes, their quest. They can surely convince the audience to their art as despite their young age their message is very mature. Their stories relate to emotions, journey, music, matter, expression, fear.

Agata Nowosielska (born in Gdynia in 1982) is a painter, a curator and an author of publications on art. She graduated from the Faculty of Painting, Academy of Fine Arts in Gdansk, in 2006, studied under Yuji Takeoka at the Hochschule für Künste Bremen and completed a postgraduate programme in Museum and Curator Studies at the Jagiellonian University in Cracow in 2010. She has been affiliated with the Gdansk Shipyard and the Young City since 2004, when she debuted at Jan Bielawski's Klosz-Art Experimental Art Gallery and had her solo show at the Artists' Colony led by Sylwester Gałuszka and Mikołaj Robert Jurkowski. At the moment she closely collaborates with the Gdansk-based Żak Club as a curator. She has been awarded several scholarships and grants, including the Bremerkunststipendium (2007), the Cultural Scholarship of the City of Gdansk (2010, 2014, 2018, 2020), the international Close Stranger project (implemented in collaboration with the Łaźnia Centre for Contemporary Art, 2013-2014), the Marshal of Pomerania Grant for the Makers of Culture (2014, 2020), the Mobility Fund of the Cultural Scholarship of the City of Gdansk (covering an exhibition held at the HDLU Croatian Association of Visual Artists, on 29th October 2015, and a solo show at the Projektrum Hjärne, Helsingborg, Sweden, in 2019) and the Polish Culture Worldwide Grant awarded by the Adam Mickiewicz Institute (funding Holy Place, a solo show in Sweden, and From Longing to Belonging, a group exhibition, Hong Kong, China, in 2016).

**www.nowosielska.com
instagram. @agatanowosielska**

Dawid Wojtalewicz – urodził się 15 grudnia 1989 roku w Gostyninie, a dorastał w Gąbinie. Studiował malarstwo na Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Antwerpii, gdzie uzyskał tytuł magistra sztuki z najwyższym wyróżnieniem oraz nagrodę Hugo Roelandt'a. Swoją wiedzę zdobył również na Akademii Sztuk Pięknych w Turnhout oraz w Ateńskiej Szkole Sztuk Pięknych. Odbił staż z ikonopisarstwa na półwyspie Athos. Zajmuje się malarstwem sztalugowym, ikonopisarstwem, tworzy murale i freski, zwłaszcza o tematyce religijnej i historycznej, oraz współtworzy artystyczne grupy; Pink TV only good news, Polish Art Benelux oraz Time New Roman. Wystawiał m. in.: w Muzeum Sztuki Współczesnej w Antwerpii (M HKA), w Paryżu w konkursie Artagon, w galerii Verbeeck-Van Dyck w Antwerpii, Art Gallery Mara w Turnhout, w Europejskim Centrum Artystycznym im. Fryderyka Chopina w Sannikach, w Cranach-Stiftung w Wittenbergi oraz innych zbiorowych wystawach w Belgii, Francji, Grecji, Holandii oraz w Polsce. Jego murale można zobaczyć m.in. w Gąbinie i na terenie Pałacu w Słubicach. Wykonał freski w klasztorze Braci Mniejszych Kapucynów w Antwerpii i w Herentals, jest twórcą cyklu malowideł Uczynki Miłosierdzia oraz polichromii w kaplicy Miłosierdzia kościoła Świętego Antoniego w Antwerpii. Jego prace znajdują się w kolekcji Muzeum Narodowego w Gdańsku, Centrum Spotkania Kultur w Lublinie, Cranach-Stiftung w Wittenbergi oraz w prywatnych kolekcjach. Zdobył nagrodę w konkursie I Biennale Malarstwa Lubelska Wiosna w 2021 r.

fot. Agnieszka Szejewald

www.kolecki.pl

Dawid Wojtalewicz (1989), Gostynin (Poland) graduated in 2017 with magna cum laude from the Royal Academy of Fine Arts in Antwerp (Master degree in Fine Arts), furthermore he studied in S.A.S.K. Turnhout, 2016 and in Athens School of the Arts (Greece) in 2016-2017 . He also had his internship in orthodox iconography on the Athos Peninsula.

Dawid won the Hugo Roelandt Prize and exhibited at the Museum of Contemporary Art Antwerp (M HKA) in 2018. He is looking for a human trail, for the complexity of nature and insight into matter.

Dawid creates contemporary paintings with respect to tradition, murals and frescoes, especially on religious and historical topics. He builds his work based on geometry, colour system and symbolic language. At the same time, he is faithful to basic philosophical values. His works are based on three pillars: technical skill, intellectual value and reason.

He is co-creating artistic groups for example: Pink TV Only Good News, Polish Art Benelux, Time New Roman and 4Fold. He is also a performance artist. Based on Dawid's unique view "space is not an autonomous container in which things simply exist. Instead, space is to be an inherent feature of interconnected objects". The ability of space "to the world" is not limited to human experience. Objects like "world." To shed light on the relationship between being and space. To challenge the historically constructed and socially embedded understanding of space. To look for answers to the question of where are people, not what makes us human. To create a new attitude for viewers / / performers to space itself? "

**www.dawidwojtalewicz.vsble.me
instagram. @dawidwojtalewicz**

Sztuka Dawida Wojtalewicza to wędrówka po labiryncie malarstwa. Artysta testuje granice swojego malarstwa, często tworzy malarskie obiekty, sytuacje. Wszystko nagle może stać się materiał malarską- stary instrument muzyczny - cytra, gabłota pełna ceramicznych obrazów, książki na eksperymentalnych postumentach. Dawid Wojtalewicz wprowadza widza do swojego świata performatywnego malarstwa, do teatru opartego na niuansach, liryzmie wypowiedzi artystycznej, zaangażowaniu. Sztuka Dawida jest efektem wieloletniej wędrówki artysty po Europie, rozpięty pomiędzy Belgią a Grecją artysta tworzył szkice, często miniatury w postaci magnesów w walizkach, tajemniczych kufrach podróżnych. Dawid Wojtalewicz studiował malarstwo na Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Antwerpii, gdzie uzyskał tytuł magistra sztuki z najwyższym wyróżnieniem oraz nagrodę Hugo Roelandt'a. Studiował również na Akademii Sztuk Pięknych w Turnhout oraz w Ateńskiej Szkole Sztuk Pięknych. Obecnie mieszka i tworzy w Sopocie.

~ Agata Nowosielska

The art of Dawid Wojtalewicz is a journey through the labyrinth. The artist tests the borders of his own paintings, creating very often some painterly objects, situations. Everything can suddenly become a pictorial matter - an old musical instrument: the zither, a showcase full of ceramic images or books on experimental pedestals. Dawid Wojtalewicz invites the audience to his performative world, to the theatre based on nuances, lyricism of his artistic message and involvement. Dawid's art is a result of his perennial journey through Europe, stretched between Belgium and Greece, he has been sketching (very often miniatures placed on magnets) on his suitcases, mysterious portmanteaus. Dawid Wojtalewicz studied painting at the Royal Academy of Fine Arts in Antwerp, from which he graduated with an MA degree received with the greatest distinction and Hugo Roelandt Award. He studied also at the Academy of Fine Arts in Turnhout and the Athens School of Fine Arts. Currently he is living and creating in Sopot.

*~ Agata Nowosielska
translation. Mgdalena Dembowska*

Untitled, 200 x 100cm; oil on canvas

Untitled, 240 x 120cm; oil on canvas

Untitled, 120x 140cm; oil on canvas

Untitled, painting on the wall, Jagiełły street.

Maxresdefault , 200 x 700cm; oil on canvas

Projekt badawczy „No Time”

Dawid stworzył niezwykłą pracę, nawiązał współpracę z trzema artystami (Priscilla Gils, Stijn Ter Braak, Floris Van Look)

na północnym wybrzeżu Francji, z czego różne kroki zostały zwięźle opisane.

„Krok 1: zebrane kamieni

Krok 2: woda z morza

Krok 3: seria kompo-szkice terenu.

Krok 4: medytacja-
moment: spojrzenie na morze
przez różową ramkę.

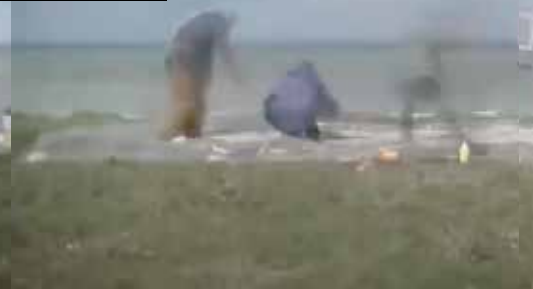
Krok 5: cztery
malarze początkowo używali
po jednym kolorze, niebieski (woda), zielony
(ziemia), biały (niebo), czerwony (duchowy)

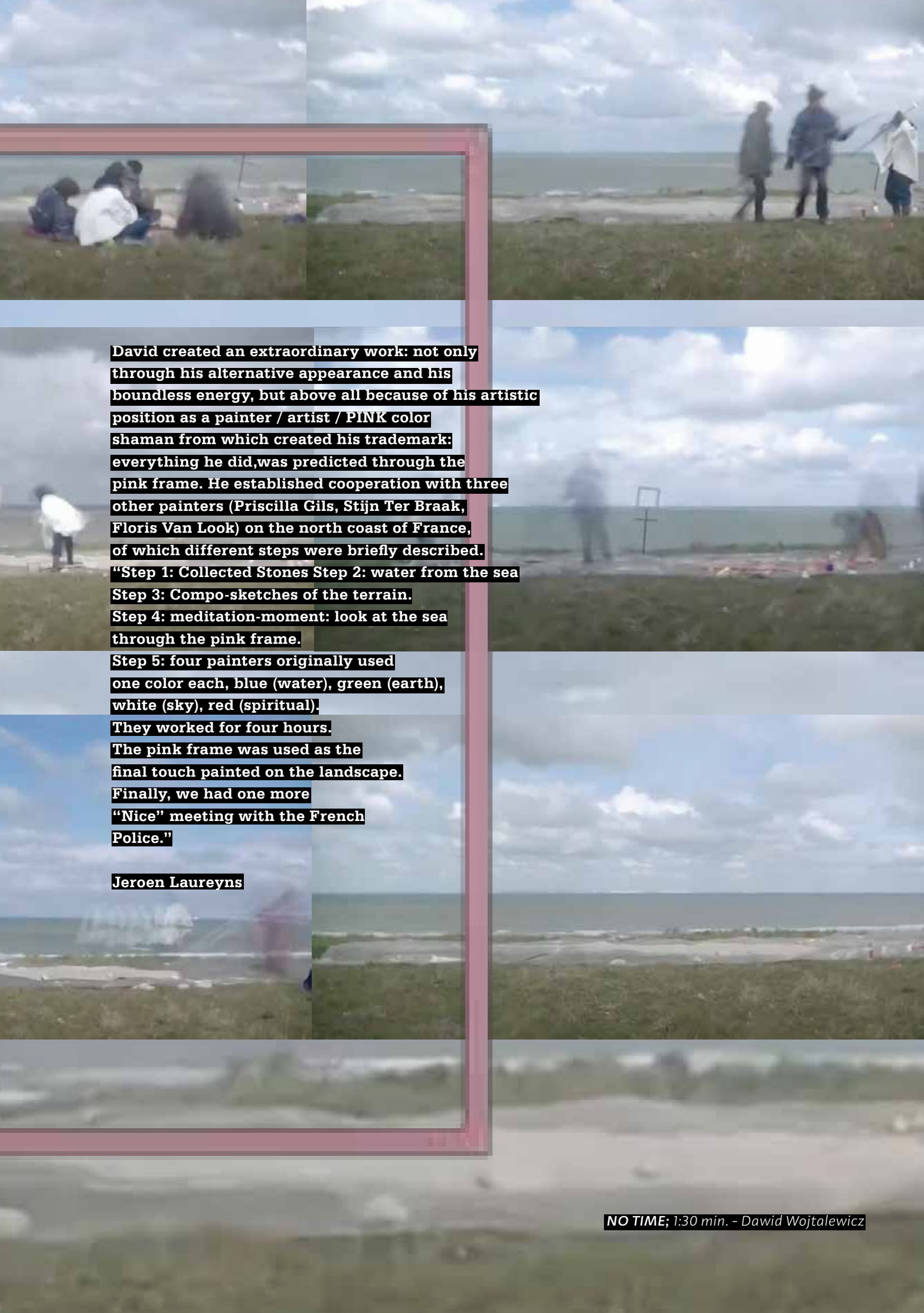
Pracowali przez cztery godziny

Różowa rama została użyta jako zwieńczenie
namalowane na krajobrazie

Na koniec mieliśmy jeszcze jedno
„miłe” spotkanie z Francuska
Policja.”

Jeroen Laureyans

David created an extraordinary work: not only through his alternative appearance and his boundless energy, but above all because of his artistic position as a painter / artist / PINK color shaman from which created his trademark: everything he did, was predicted through the pink frame. He established cooperation with three other painters (Priscilla Gils, Stijn Ter Braak, Floris Van Look) on the north coast of France, of which different steps were briefly described.

"Step 1: Collected Stones Step 2: water from the sea Step 3: Compo-sketches of the terrain. Step 4: meditation-moment: look at the sea through the pink frame.

Step 5: four painters originally used one color each, blue (water), green (earth), white (sky), red (spiritual).

They worked for four hours.

The pink frame was used as the final touch painted on the landscape.

Finally, we had one more

"Nice" meeting with the French Police."

Jeroen Laureyns

Medytacja nad naturą jako obraz boskości pracy wideo „Kwadrabim”. Tam idzie Dawid ubrany w swój znak firmowy długi różowy płaszcz, na jednym z najświętszych miejsc starożytnej Grecji. Dawid przed rozpoczęciem budowy Kwadrabim zatrzymuje się na klifach nad morzem Śródziemnym i Naprzemiennie odwraca oczy, koncentrując się na morzu i słońcu, lub trzyma je zamknięte. W filmie poklatkowym to tylko kilka sekund. Ta Medytacja jest ważnym rytuałem przed rozpoczęciem pracy artystycznej i jest podobna do modlitw poprzedzających pisanie ikony.

ANNE CHRISTINE BIELIG kurator wystawy “Si Beauty” w domu Lucasa Cranacha w Wittenberg

Meditation on nature as an image of divinity in the video work "Kwadrabim".

There goes David wearing his trademark long pink coat, on one of the most sacred places of ancient Greece. Before the construction works, Dawid stops on the cliffs by the Mediterranean sea and alternately turns his eyes away, focusing on the sea and the sun, or keeps them closed.

In a time-lapse movie, it only takes a few seconds. This Meditation is an important ritual before starting an artistic work and is similar to the prayers preceding writing icon.

ANNE CHRISTINE BIELIG curator of the exhibition "Si Beauty" at Lucas Cranach's house in Wittenberg.

Ur. 1994r. Studia: Wydział Grafiki ASP (2015-2020).
Od 2022 roku członkini grupy artystycznej TIME NEW ROMAN (Dawid Wojatlewicz, Jakub Słomkowski, Agnieszka Sztejerwald).
Dyplom na Wydziale Grafiki „Nienawidząc obrazu” (2020).
Stypendium Rektora ASP dla najlepszych studentów (2019-2020). Współpraca z Akademickim Biurem Karier: organizacja warsztatów w ramach wydarzeń:
Noc Muzeów w Ministerstwie Szkolnictwa i Edukacji (2018); warsztaty plakatu, dziedziniec ASP, ul. Krakowskie Przedmieście, w ramach programu NIEPODLEGŁA (2019).
Wystawy indywidualne i zbiorowe: „Nienawidząc obrazu” (NMG 2021), WIHAJSTER/FREITAG/SWALLOW (Salon Akademii, 2017), „Rozbitkowie sensu”(Salon Akademii, 2019), Wystawa Plakatu: 100/40 (ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 37/39, 2019), Matki Niepodległości (ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 37/39, 2020), UNIWERSUM Wystawa doktorantów i studentów ASP w Warszawie (Prom Kultury, 2020), H.A! wystawa w duecie (Ośrodek Kultury Śródmieście, 2020).
Od 2017r. stała współpraca z Eksperymentalnym Laboratorium Naukowo-Badawczym; Wydział Grafiki ASP w Warszawie.
Publikacje: tekst kuratorski: katalog do wystawy „Rozbitkowie sensu”(Salon Akademii, 2019).
Praca przy udźwiękowieniu animacji dla Muzeów: MHP oraz Muzeum Gombrowicza (Nagrody Literackie dla młodych pisarzy). Obecnie dwa obrazy prezentowane są w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach działań promocyjnych ASP. Publikacje: Tekst o charakterze kuratorskim do katalogu towarzyszącemu wystawie „Rozbitkowie sensu”.

fot. Agnieszka Sztejerwald

Born 1994. Studies: Faculty of Graphic Arts of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2015–2020). From 2022 she is a member of artistic group TIME NEW ROMAN (Dawid Wojtalewicz, Jakub słomkowski, Agnieszka Sztejerwald, curated by Agata Nowosielska). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2019/20). Group and solo exhibitions: Hating the image (solo exhibition NMG; 2021), among others, Survivors of sense, Salon Akademii, Warsaw (2019) and Universum, Prom Kultury Saska Kępa, Warsaw (2020). Solo exhibition: H.A.! (with Helena Stiasny), Śródmieście Cultural Center, Warsaw (2020). She has co-operated with the Experimental Research Laboratory at the Faculty of Graphic Arts of the Academy of Fine Arts in Warsaw (since 2017). She has co-organised workshops under the Long Night of Museums, the Ministry of Science and Higher Education (2018) and under the Niepodległa program of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019). She worked on the sound of animations for the Polish History Museum and the Witold Gombrowicz Museum.

mail. agne.sztejer@gmail.com

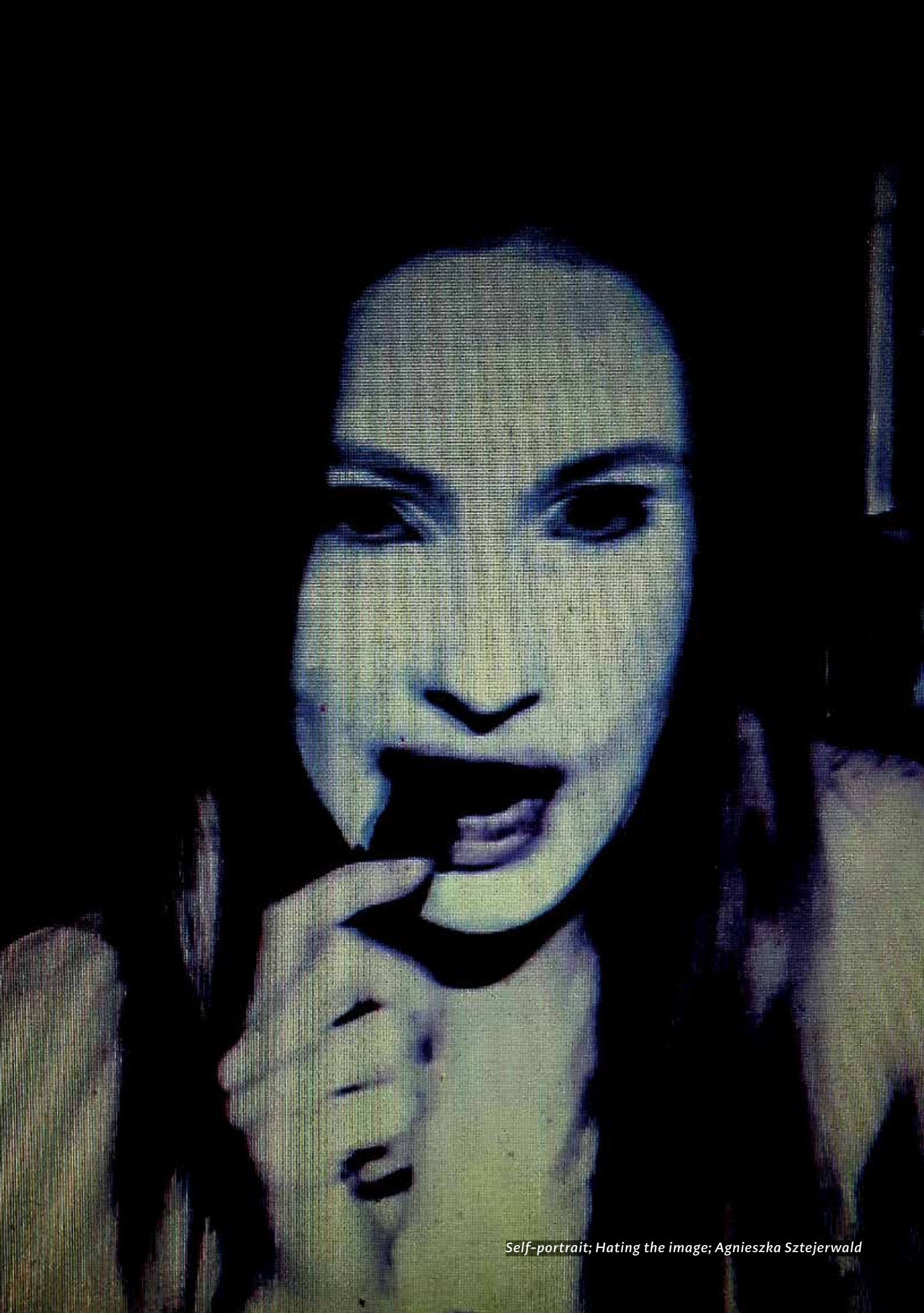
instagram. [@agnieszkasztejerwald](https://www.instagram.com/agnieszkasztejerwald)

Wielkoformatowe płótna Agnieszki Sztejerwald malowane są z niezwykłą ekspresją przywodzącą na myśl Wiedeńskich Akcjonistów. Jej seria malarska Nienawidząc obrazu traktuje o katharsis, stanowi konfrontacyjną relację do obrazu. Walka z płótnem bądź rysunkiem czy grafiką nacechowana jest transgresją, przemianą, destrukcyjną siłą niszcząca mimetyzm i sprowadzającą malarstwo do gestu, pierwotnych uczuć, instynktów. W rezultacie powstają niepokojące w swoim wyrazie obrazy o dużym ładunku emocjonalnym. Baconowski krzyk, krew, pot, ukazanie ciała w opresji sprawiają wrażenie zapisu gestu, znaku, symbolu jako silnego komunikatu wizualnego. Sztejerwald doprowadza obrazy do aktów spalania, destrukcji, do cięcia płócien, niszczenia ich - bądź przeciwnie - do nanoszenia nadmiaru farby, do stworzenia haptycznego pola opartego na krośnie. Artystkę inspiruje Walerian Borowczyk i jego sztuka filmowa, często posługuje się Sztejerwald kadrami z jego filmów i łączy je z wizerunkami amatorskiej fotografii erotycznej z ubiegłego wieku- doprowadzając do syntezy na swoich płótnach. Artystka inicjuje temat kobiecego i męskiego tabu. Często bawi się ona z odbiorcą wprowadzając go celowo w błędne koło interpretacyjne.

~ Agata Nowosielska

Large format canvases of Agnieszka Sztejerwald are painted with a great expression that reminds us of the Viennese Actionist thought. Her painting series titled Hating an Image talks about katharsis, being a confrontational approach towards the picture. The struggle with a canvas, a drawing or a graphic is marked with transgression, change, power destroying mimetism and associating painting with gesture, primeval feelings, instinct. As a result the pieces of art are disturbing, bringing a great emotional charge. Bacon's scream, blood, sweat and an oppressed body make an impression of a strong visual message based on a gesture, a sign, a symbol. Sztejerwald brings her paintings to the act of incineration, destruction, canvas shredding or, on the contrary, they overflow with paint, creating a haptic field based on a loom. The artist is inspired by Walerian Borowczyk and his film art using frequently some frames in combination with the 20th century amateur erotic photographs, which finds its synthesis on her canvases. The artist initiates male and female taboos. She plays very often with the audience by deliberate misguidance concerning potential interpretations.

*~ Agata Nowosielska
trans. Mgdalena Dembowska*

Self-portrait; Hating the image; Agnieszka Sztejerwald

Self-portrait, Agnieszka Szejewald

Childhood memories, 33 x 43cm; collage on paper

Childhood, 33 x 43cm; collage on paper

Untitled from: "Hating the image", 160x200cm; oil and acrylic on canvas

Untitled from: "Hating the image", 160x200cm; oil and acrylic on canvas

Tęsknota za obrazem

Istnieje we mnie tęsknota za powrotem do pustego miejsca. To czysta tęsknota rozebrana z sentymentu i wspomnień. Związana jest z poczuciem, iż istnieje gdzieś obszar znany a zarazem niedostępny, realny a podrobiony - fałszywy, jak gdyby wytworzony na podobieństwo dawno zapomnianego miejsca. Nie prowadzi do niego żadna prosta, wcześniej wyznaczona ścieżka. właściwie dotrzeć do niego można jedynie poprzez grubo zakamuflowane, nielegalne drogi, wszystkie narastające w swej ilości. Z początku niepoważne chodzenie przypomina niewinną zabawę - niczym dziecko rysujące patykami po piasku tajemną mapę - stawiam kroki. Nieśmiało a jednak precyzyjne gesty kreślą zawiłą strukturę. Gęstniejąca materia upodobania się do sieci, zaciekle tworzonej według wzoru pajęczej matki. Poruszając się w nieco cudaczny sposób zataczam ślady-kręgi, ślady-nici szukając.

Longing for an image

There is a longing in me to return to an empty place.

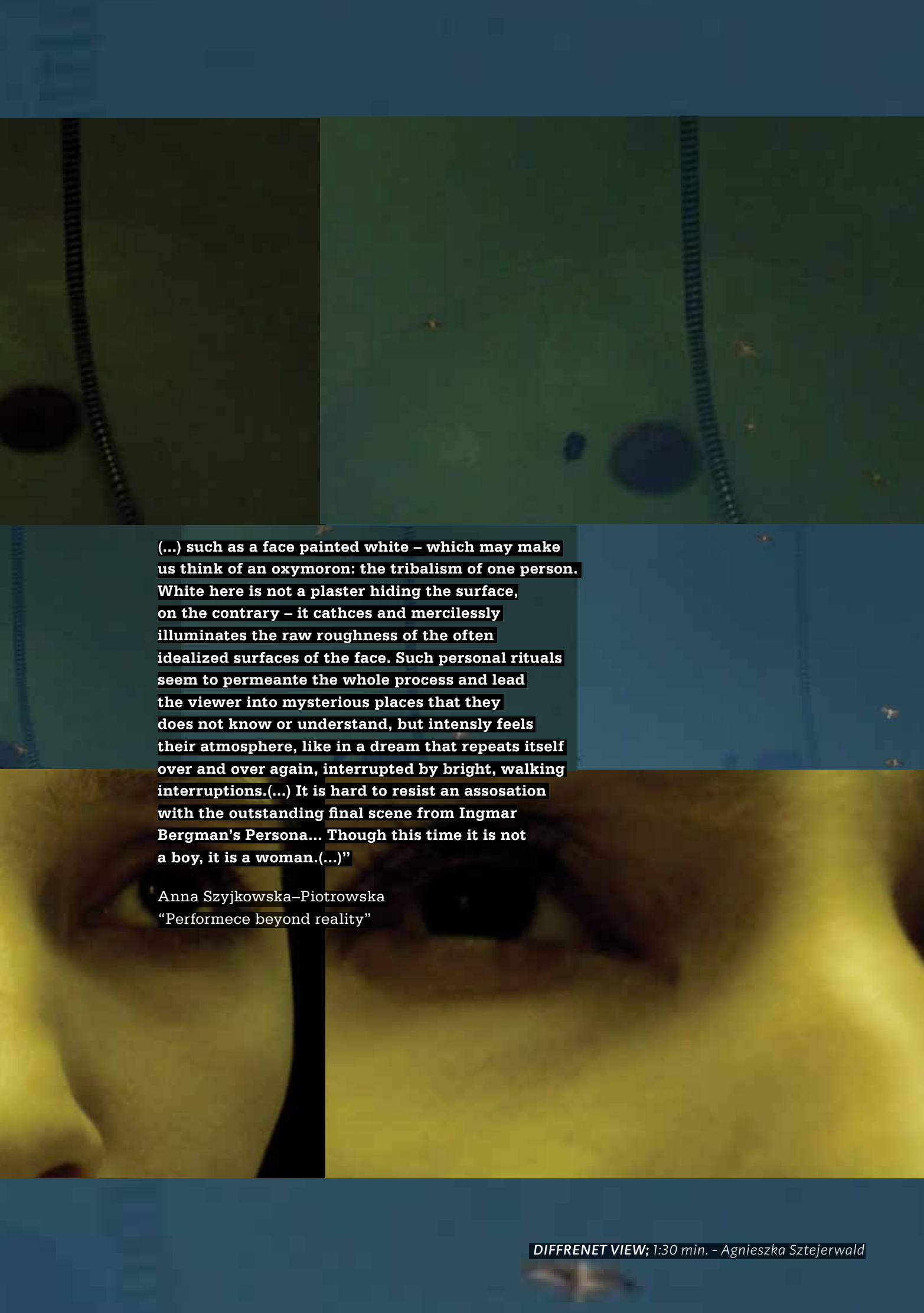
It is a pure longing stripped of sentiment and memories. It is connected with the feeling that there is somewhere a place known to me and yet unattainable, real and fake - false, as if created in the image of a long forgotten place.

There is no straight, pre-determined way leading to it. Actually, it can only be reached through thickly camouflaged illegal roads, all growing in number. At first, frivolous walking resembles innocent play - as a child drawing a secret map with a stick in the sand - I take steps. Yet precise gestures draw an intricate structure. The dance matter resembles a web, fiercely created according to the pattern of the spider mother.

Moving in a somewhat peculiar way, I stagger the footsteps—circles, footsteps—theards seeking.

(...) Malowana białą farbą twarz – jednoosobowa plemienność. Biel nie jest tu skrywającym powierzchnię tynkiem, przeciwnie – wyławia i bezlitośnie oświetla surową chropowatość często idealizowanych powierzchni twarzy. Takie drobne osobiste rytuały zdają się przenikać całość procesu i prowadzić patrzącego w tajemnicze miejsca, których on nie zna i nie rozumie, ale intensywnie czuje ich atmosferę, jak we śnie, który wciąż się powtarza, przerywany jasno-białymi wtrętami jawy. (...) Trudno oprzeć się skojarzeniu z wybitną sceną z filmu Bergmana Persona, przy ostatnim fragmencie filmu... Tym razem to nie chłopiec, to kobieta.(...)

(...) such as a face painted white – which may make us think of an oxymoron: the tribalism of one person. White here is not a plaster hiding the surface, on the contrary – it catches and mercilessly illuminates the raw roughness of the often idealized surfaces of the face. Such personal rituals seem to permeate the whole process and lead the viewer into mysterious places that they does not know or understand, but intensely feels their atmosphere, like in a dream that repeats itself over and over again, interrupted by bright, walking interruptions.(...) It is hard to resist an association with the outstanding final scene from Ingmar Bergman's Persona... Though this time it is not a boy, it is a woman.(...)"

Anna Szykowska-Piotrowska
"Permeate beyond reality"

foto. Czwórka; źródło. Polskie radio

Jakub Słomkowski (ur. 1982)

malarz, rysownik, muzyk, twórca instalacji. Absolwent Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych (dyplom z malarstwa w 2007 roku). W latach 2004- 2005 studiował w departamencie sztuk pięknych na Uniwersytecie Complutense w Madrycie. Jego prace oscylują między abstrakcją a symbolizmem. Słomkowski od czasu ukończenia studiów opracowuje swój indywidualny alfabet znaczeń budowany przy użyciu bardzo charakterystycznych przejść kolorystycznych i jednocześnie wrażliwości na niuanse barwne. W swoich pracach przygląda się temu jak sfera Sacrum i Profanum działa na ludzką wyobraźnię, a także poszukuje dróg komunikacji między światem ożywionym a nieożywionym. Przestrzeń, która występuje w wielu równoległych porządkach, nabierająca różnych znaczeń jest motywem przewodnim twórczości Słomkowskiego.

Twórca uczestniczył w licznych wystawach i festiwalach sztuki, m.in. Letni Nieletni Zachęta narodowa Galeria Sztuki, Samsung Art Master - wystawa pokonkursowa CSW Zamek Sztuki Współczesnej w Warszawie, Przyptyw - młoda polska sztuka współczesna Wrocław ESK 2016, wystawa konkursowa Triennale Rysunku we Wrocławiu edycja 2019 oraz 2022, Polish Art Now w Saatchi Gallery. Przełomowym momentem w karierze była indywidualna wystawa w kunsthallekleinbasel w 2019 roku, która zapoczątkowała współpracę z kuratorką Jasmin Glaab. W Warszawie Słomkowski współpracuje z Galerią Piękna, gdzie można oglądać część prac artysty. Ostatnia wystawa indywidualna pod tytułem. Olbrzym miała miejsce w galerii HOS. Jako muzyk Słomkowski od 2010 roku komponuje muzykę do spektakli Izy Szostak. Jest także twórcą zespołu muzycznego Andy Why oraz duetu Kubatwiceimprovise.

fot. Lukka Fogie

Jakub Słomkowski (b. 1982)

Painter, graphic artist, musician, creator of installations.

A graduate of the Academy of Fine Arts in Warsaw

(diploma in painting in 2007). In 2004-2005, he studied at the Faculty of Fine Arts at the Complutense University in Madrid. His works have been exhibited in Poland and abroad (incl. Destroyers of Words in kunsthallekleinbasel, Basel, 2019; Growling Heads, Dalek Art Gallery, Antwerp, 2019, Moving Sofa, Ari Kapsus Gallery, Budapest, 2018).

The artist participated in numerous group exhibitions, incl. W te dni zgiełkliwe, płomienne i oszałamiające, przenoszą się myślą [On these noisy, fiery and dizzying days, my thoughts drift] at the Stefan Gierowski Foundation, Warsaw, 2021; Letni Nieletni [The Summer of Youth] Zachęta National Gallery of Art, Samsung Art Master - post-competition exhibition at the Ujazdowski-Castle Centre for Contemporary Art, Polish Art Now at the Saatchi Gallery in London. As a musician,

he has been composing music for Iza Szostak's shows since 2010. He is also the founder of the music band Andy Why.

www.slomkowski.info

instagram. [@slomkowskikuba](https://www.instagram.com/slomkowskikuba)

Jakub Słomkowski jest malarzem odnoszącym się do emocji, które wyraża w pejzażu- przemycia treści duchowe, skupia się na konkretnych elementach natury, fascynuje się kosmosem. Jego obrazy są bardzo intertekstualne, odnoszą się chociażby do filmów Stanleya Kubricka. Motyw kojarzenia, dwuznaczności, balansowania między tym co dawne, prehistoryczne i pierwotne a tym co ma być naszą przyszłością jest dla artysty frapujący. Często przedstawienie artysty skupione jest wokół tematyki eksploracji przestrzeni. Wyraża się w malarstwie za pomocą abstrakcji, chętnie posługuje się symbolami, interesuje go świat ożywiony i nieożywiony. Motywem przewodnim w jego malarstwie jest zawsze przestrzeń. Jako muzyk od 2010 roku komponuje muzykę do spektakli Izy Szostak. Jest także twórcą zespołu muzycznego Jan Komorov, Kubatwiceimprovise, Andy Why, Sicarios Unidos oraz I am sorry Dave.

~ Agata Nowosielska

Jakub Słomkowski is a painter relating to emotions embodied in landscape, raising spiritual issues, focusing on specific aspects of nature, fascinated by the universe that scares us but on the other hand is a pure beauty. His paintings are intertextual, referring among others to Stanley Kubrick's films. The motives of association, ambiguity, balancing between the past (its prehistoric and primeval elements) and the future are for the artist enthralling. His performances are very often focused on the universe exploration. Jakub Słomkowski creates in the space between our past and the future envisaged in his art. His paintings are abstract, full of symbols, focused on both the animated and inanimate worlds. Space itself is the leitmotif of his paintings. As a musician he has been composing for Iza Szostak's performances since 2010. He has also created a music band called Andy Why.

~ Agata Nowosielska
translation. Mgdalena Dembowska

Rising forest, 14,8 x 21mm; pen on paper

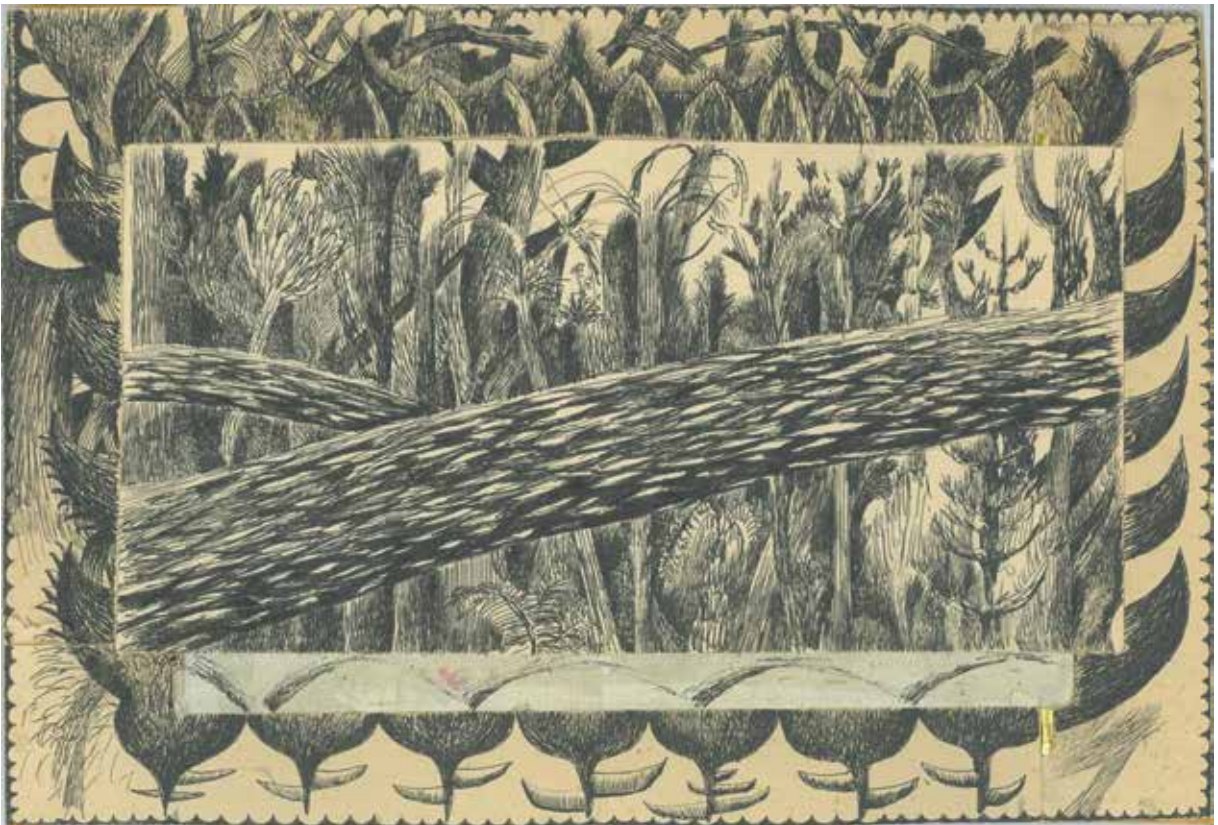
Rising forest, 14,8 x 21mm; pen on paper

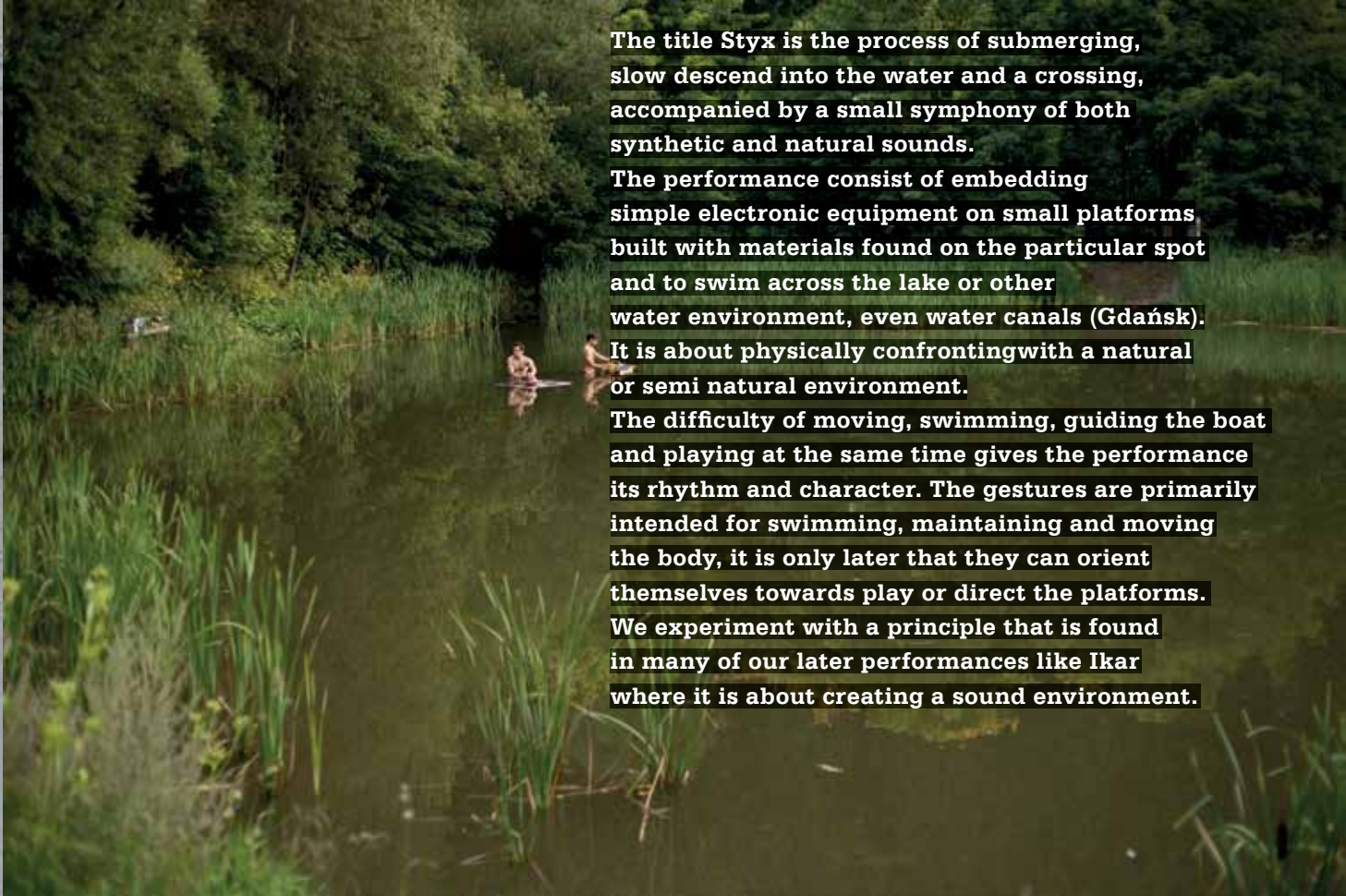
I am sorry Dave - fot. Lukka Fogie

Rising forest, 14,8 x 21mm; pencil on paper

Rising forest, 14,8 x 21mm; pen adn pencil on paper

The title **Styx** is the process of submerging, slow descend into the water and a crossing, accompanied by a small symphony of both synthetic and natural sounds.

The performance consist of embedding simple electronic equipment on small platforms, built with materials found on the particular spot and to swim across the lake or other water environment, even water canals (Gdańsk).

It is about physically confronting with a natural or semi natural environment.

The difficulty of moving, swimming, guiding the boat and playing at the same time gives the performance its rhythm and character. The gestures are primarily intended for swimming, maintaining and moving the body, it is only later that they can orient themselves towards play or direct the platforms. We experiment with a principle that is found in many of our later performances like **Ikar** where it is about creating a sound environment.

Performance Jakuba Słomkowskiego i Loïca Bertranda zatytułowany „Styx” to kolejna odsłona działania emitującego komponowane na żywo elektroniczne etiudy w naturalnym środowisku.

Tytułowy „Styx” to proces zanurzania, powolnego wchodzenia do wody i wreszcie rodzaj przeprawy z jednego brzegu na drugi.

Elektroniczne dźwięki są słyszalne zazwyczaj o zmierzchu kiedy przyroda daje o sobie znać głośniejsz niż człowiek. Styx to także rodzaj choreografii, której kształt jest w stu procentach zależny od warunków panujących w danym zbiorniku wodnym.

The 2nd Sokołowski Festival of Ephemeral Art 08.2012

The idea and performance by Loïc Bertrand and Kuba Słomkowski

Technical support: Krzysztof Gajewski

IKAR 1 odbył się w dawnej siedzibie sklepu Porthos w Warszawie. Było to wydarzenie w ramach ewentu Closing Night organizowanego przez dział rezydencji artystycznych Warszawskiego CSW oraz Kunstverein Zurich. Wydarzenie było wspierane przez Pro Helvetia, miasto Warszawę i departament kultury miasta Zurych. IKAR 2 również miał miejsce w Warszawie, tym razem przy wsparciu firmy Bang and Olufsen. IKAR 3 został pokazany w Paryżu na zaproszenie organizatorów Festival des idées Paris. Ikar to zarówno instalacja artystyczna jak i performance. Posiada elementy koncertu, choreografii i improwizacji. Wraz z Loikiem Bertrandem jesteśmy zawieszeni na wysokości kilku metrów nad odbiorcami w otoczeniu dziesiątków instrumentów kołyszących się na żyłkach. W skład instrumentów wchodzi syntezatory, radiodbiorniki, instrumenty akustyczne oraz własnoręcznie skonstruowane mini mechanizmy zasilane bateriami. Jako wykonawcy celowo podejmujemy ryzyko i wyzwanie związane z brakiem kontroli nad panowaniem w sferze dźwięku. Performance IKAR porusza za pomocą odmiennych środków podobne zagadnienia co inny performance naszego autorstwa STYX czyli tworzenie nietypowych ram, które stają się barierą możliwości improwizatorskich.

The first Ikar performance took place in Porthos, Warsaw. It was part of the event called Closing Night organised by Artists-In-Residence Laboratory at the CCA Ujazdowski Castle and Kunstverein Zurich. It was supported by Swiss Arts Council Pro Helvetia, Warsaw City Council and Kultur Stadt Zürich. Since then it was shown in Warsaw once again in cooperation with Bang and Olufsen and in Paris for the invitation of Festival des idées in 2017. Ikar is both the performance and live installation. Two performers suspended in the air, in the midst of various instruments, radio transmitters, speakers, microphones, modified electronic circuits: this is the device chosen for IKAR, a sound performance which explores the idea of risk through the prism of indeterminacy. This is improvised concert and choreography at the same time. Performers deliberately take risks, without knowing where the experimentation

The idea and performance by Loïc Bertrand and Kuba Słomkowski
Technical support: Krzysztof Gajewski
Lights: Fanny Lacour

IKAR - Jakub słomkowski & Loïc Bertrand

KUBATWICEIMPROVISE - Jakub Słomkowski & Kuba Dykiert

fot. Diana Lelonek

26 / 27 / 28 SIERPANIA

G.20:00 - 00:00

UL. JAGIELŁY 11, Sopot

Dofinansowano
ze środków
Miasta Sopotu

~ Special thanks to Adam Sielczak. ~ TIME NEW ROMAN ~